

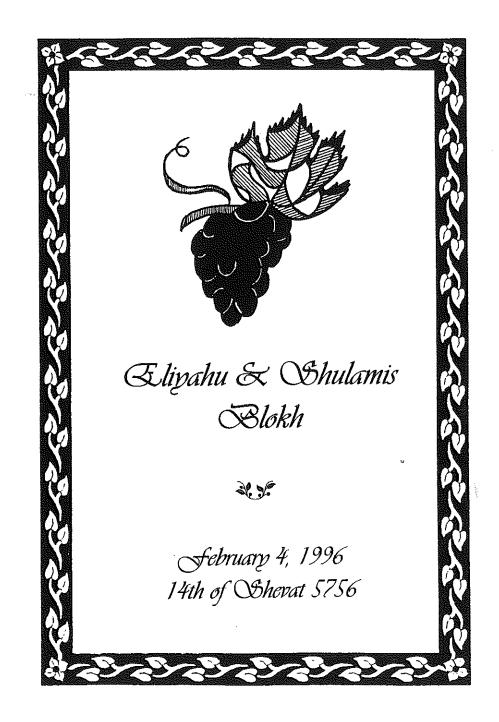
₹. y.

משמחת נישואון של אליהו ושולמית בלאך

Ġ

יום ראשון, י״ד – אור לט״ו – שבט תשנ״ו תהא שנת נסים ונפלאות

ne sh

א – עצה בעניני שירוכין

בייה, יייא טבת תשיייח ברוקלין

.. אייא נויינ עוסק בצייצ

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מחי טבת וכבקשתו בא המענה מבלי לחכות על התור, בו כותב אודות הצעת הנכבדות עבור . . , ואשר אחרי שנפגש את [המדוברתי] כייפ אינו מרגיש שום קירוב הדעת, אף שאינו יודע חסיבה וכו׳. ומסתפקים מה לעשות במצב כזה.

והנה אף שאין לקבוע מסמרות בכגון דא, שתלוי בתכונת נפש האברך אם הנייל סימן הוא לימין או וכוי – בכללות הרי כיון שהענין נוגע לבנין עדי עד, הנייל סימן הוא לימין או וכוי – בכללות הרי כיון שהענין נוגע לבנין עדי עד, הנה בדורנו זה שאין ההנהגה כדורות הראשונים, צריכה להיות עכייפ התחלת המשכה, אלא שבגופא דעובדא – אי אפשר שיהיי בשוה לאחרי פגישה האי ופגישה האחרונה, והשינוי בזה מראה אם עייי שמכירים יותר פגישה האי ופגישה האחרונה, ועוד בשני אופנים בזה בחינה, האי עייי שמשווים טוב מתקרבים או וכוי. ועוד בשני אופנים בזה בחינה, האי עייי שמציירים הצעה זו עם הצעה אחרת, שזהו מבליט יותר את היחס, או שמציירים לעצמו התגובה באם היתה באה ידיעה שמאיזה הצד השני מתרחק מהענין.

בהנוגע לפועל, הנה לדעתי – עכייפ להפגש עוד פעם אחת, ולראות אם חל שינוי ביחס . . להענין

במייש אודות מצב בריאותו והרופאים תולים זה מעצב בחוליות הצואר, בטח נודע לו שישנה שיטה בחכמת הרפואה (אף שכמה מהרופאים מתיחסים לזה בביטול) שעייי משמוש-המומחים באופן זה-בחוליות מביאים להטבה בכמה ענינים כגון דא, מביאים תועלת. וכדאי לנסות, כמדומה ששמם הוא: קיראפראַקטיק.

לפלא שאינו מזכיר דבר מהתוועדות דחדש כסלו בכלל ומיום הבהיר יייט כסלו ביחוד, שהרי הוא רייה לחסידות ולדרכי החסידות, שהראש כולל בתוכו חיות כל האברים (הימים) וממשיך להם חיות במקומם הם.

ולסיום מכתבו בהנוגע בתו . . השיית ימלא ימי הריונה כשורה ובנקל ותלד זחוייק בעתה ובזמנה כשורה ובקל.

המחכה לבשו״ט בכל האמור,

מ. שניאורסאהן

אגרות קודש

ב״ה. ... ברוקלין, ני.

האברך הוו״ח אי״א נו״נ וכו״ מוה׳ . . טיי וב״ג תי׳

שלום וכרכהו

במענה על החודעה מקביעות זמן חתונתם ליום . . הבע"ל,

הנני כזה להכיע ברכתי ברכת מזל טוב מזל טוב ושתהיי בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות.

בכרכת מול טוב מול טוב

א. שניאורסאקן

מערערעמאל, און פון די זמנים מסוגלים איז דאס יעדער וואכען טאג אין דער פרי פארן דאווענען צו געבען עטליכע פרוטות אויף צדקח.

בברכה צו גוטע בשורות אין דאס אלעס אויבן געזאגטע,

ביהו הכורא וחטונה?! מיהו הכורא

בייה. טייו שבט תשכייא ברוקלין

מר..שמי

שלום וברכה!

מאשר אני קבלת מכתבו מיייג שבט. ומובן וגם פשוט שקורא אני כל המכתבים המתקבלים על שמי. וגם עונה עליהם בעצמי. אלא שבהם סוגים. אלו שנכתבים ונחתמים עייי המזכיר או שבחתמתי ובנהוג כן מימים ימימה ומדורות . . . באופן יוצא מכלל הנהוג בא מכתבי זה בחתימתי.

אף שלתוכני הוא שייך לסוג השני כי אם לאשר את האמור. שלהבא גם מכי שבחתימת המזכיר הרי תוכן המענה שלי הוא. בברכה לבשוייט,

חתייק

"כי האדם עץ השרה"

By the Grace of G-d 16th of Shvat, 5723 Brooklyn, N.Y.

New England Convention of Nshei uBnois Chabad Boston, Mass.

Blessing and Greeting:

I trust that all of you – delegates and members of the various branches convening today – come imbued with a goodly measure of inspiration drawn from the two very recent auspicious days of this month, the Yahrtzeit-Hilulo of my father-in-law, the Rebbe, of saintly memory – on the 10th, and of the New year for Trees – yesterday.

התעוררות מימים הפמוכים

טייז שבט תשיייח ברוקלין.

הרהיית איייא נויינ עוסק בצייצ מוהי . . שיי

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו עם גי הפיינ שיקראו בעת רצון על הציון הקי של בעל ההילולא הוא כייק מוייח אדמוייר זצוקללהייה נבגיימ זיייע.

בו כותב ר״פ מההתוועדות בעת רצון, ויהי רצון שיפעלו דברי ההתעוררות פעולתה מתאים לדבר משנה, לא המדרש עיקר אלא המעשה, ובפרט שהרי זה עתה באנו מיום ההילולא של כ״ק מו״ח אדמו״ר נשיאנו, אשר בכל שנה עולה בעילוי אחר עילוי גם לגבי העליי דשנה שלפני׳, וגופא – אלו הפקוחים, השייכים, וההולכים בהדרכתו, בתר רישא אזיל (אלא שמובן שצ״ל גם אתעדל״ת וגם פעולות התחתון), וכמובן גם ממאמר התיקונים המובא אתעדל״ת וגם פעולות התחתון), וכמובן גם ממאמר התיקונים המובא באגה״ק סיי ז״ך כמו שמש המאיר לארץ לששים רבוא כוכבים.

בברכה לבשוייט בהנייל ובעניניו הפרטים,

(חי"ק)

כן הוא מאגחייק. ולעייע מצאתי כל הענין בזהייג רעג,א. וראה גייכ שם רסז,ב. והתיקונים (תמייט קייב,א. קיד,א. מייע קלח, א) מצאתי רק חלק מהמבואר באגהייק שם, – ואולי טעות המעתיק הוא באגהייק – ונשתרבב לו ממשייכ בתניא פמייד.

- ג -עצה לפרנפה

בייה. ייֶיג שבט תשכייא ברוקלין.

מר שלמה זלמן שיי

שלום וברכה!

דורך הרחיים איייא נויינ עוסק בצייצ רב פעלים מוחי צביי שיי . . האב איך באקומעו א בקשת פיינ פאר אייד.

און בעת רצון וועט מען אייך מזכיר זיין אויף דעם ציון הקי פון כייק מוייח אדמוייר זצוקללהייה נבגיימ זייע לויט דעם אינהאלט פון דער בקשה.

און איך האף אז איר טוט אין די ענינים פון דעם בעל הציון, און בפרט אז מיר קומען דאך איצטער פון דעם יום הילולא – יארצייט זיינעם – עשירי בשבט, צו פארשפרייטען אידישקייט וואו נאר איר קענט גרייכען דורך די וועגען פון אהבת ישראל, ווי מיר זיינען אנגעזאגט געווארען בתורתינו הקי און מיר האבן מערערע מאל געהערט, אז אהבת ישראל ואהבת השם, זיינען צוזאמען.

און בהנוגע לענין פרנסה, איז באוואוסט די עצה היעוצה פון חזייל, ניט צו פארמינערן אין צדקה, נאר אדרבה צו געבען מער און צוטיילען דאס אויף

הקדמת תלמוד תורה לפרנסה הקדמת הלמוד הורה לפרנסה

By the Grace of G-d 27th of Shvat, 5723 Brooklyn, N.Y.

Mr.. Gateshead Yeshivah 88, Windmere St. Gateshead, 8, Co. Durham

Greeting and Blessing:

After not having heard from you for some time, I received your recent letter in which you write about yourself, and your settling down to study at the Yeshivah.

With regard to the question of Parnosso, you are quite right that it is too premature, at this time, to worry about it, since the question can come up only in several years time, after completing you studies at the Yeshivah. During this time, it is not only that you youself may have a change of mind or a change of heart as to what career you might want to take up, but also the general circumstances are changeable and in constant flux, so that it makes no sense to worry about it at this time. Therefore, in view of the fact that you have only just now reentered the Yeshivah, you should apply yourself at leas for one-two years to the exclusive study of the Torah, without distractions, and without any external thoughts or plans, and concetrate on your learning with diligence and devotion.

The Torah itself has that great quality of purifying the mind processes of thought, as well as of deepening the grasp of things and strengthening one's resolutions. This will, therefore, in itself be the best possible preparation for your future life, and for whatever decisions you will have to make later on.

With regard to matters of Chassidus, etc., it would be well for you to consult with our Lubavicher freinds in Sunderland or London, and to be guided by their advice.

I trust you know that this year, being the 150th Anniversary of the Old Rebbe, the founder of the Chabad-Lubavich movement, is a very auspicios ond inspirational one, and I trust you will make the most of it.

Hoping to hear good news from you With blessing,

Nissan Mindel [secratery]

Among the topics discussed at the Farbrengens on both these ocasions, occurring within one week, was the affinity between these two notable days, and how their instructive messages are related.

The Torah likens a human being to a tree, and the Tzaddik to a flourishing date-palm. In a remarkable statement in the Talmud our Sages declare, moreover, that a Tzaddik lives on forever, "for just as his seed is alive, so is he alive." It is noteworthy that the word "seed" is used here, rather then "descendants," or "children," or disciples," though all these are included in the word "seed." In the specific images and ideas which this word brings to our minds: The wonderful process of growth, which transforms a tiny seed into a multiple reproduction of the same, be it an earful of grain, or, in the case of a fruit-seed, a fruit-bearing tree; the care which the growth process requires, and how a little extra care at an early stage is multiplied in the final product; the fact that the more advanced and more highly developed the fruit, the longer it takes to grow and ripen, so that grain, for example, takes but a few months to reproduce itself, while it takes a fruit-bearing many years to mature, etc.

All these principles apply in a very practical way in the performance of our daily service to G-d, which, of course, embraces our whole daily life, since it is our duty to serve G-d in all our ways.

The New England Convention of the Nshei uBnois Chabad will surly give full expression to the spirit of the Yahrtzei-Hilulo of the Rebbe and to the feeling that it is a branch of his planting. I hope and pray that each and everyone of you will endeavor to emulate his saintly ways and dedicated work, and live up to the high esteem and great expectations which he so often and so earnestly expressed in regard to the Jewish woman in general, and the Chabad in particular.

Wishing you the utmost sucsses,

With blessing,

M. Schneerson

in those days of idolatry, dominated by the polytheistic culture of Egypt (as indicated in detail in the Second Commandment, where all forms of idolatry are strictly prohibited). Incidentally, the emphasis on monotheism, and the denial of polytheism, is to be seen not only in the fact that these ideas form the subject of the first two Commandments, but also in the quantity of words and detail which they contain.

At the same time, the Ten Commandments conclude with such apparntly simple and obvious injunctions as "Thou shalt not steal", etc.

The profundity of monotheism, with which the Ten Commandments begin, and the simplicity of the ethical and moral laws, with which the Ten Commandments conclude, point to an important lesson, namely:

- a) The true believer in G-d is not the one who holds abstract ideas, but the one whose knowlege of G-d leads him to the proper daily conduct even in ordinary and commonplace matters, in his dealings with his neighbors and the respect of their property even if it be an ox or an ass, etc.
- b) The ethical and moral laws, even those that are so obvious as "thou shalt not steal," and "Thou shalt not murder", will have actual validity and will be observed only if they are based on the first and second Commandments, that is to say, based on Divine authority, the authority of the One and only G-d.

If in a previous generation there were people who doubted the need of Divine authority for common morality and ethics, in the belief that the human reason is sufficient authority for morality and ethics, our present generation has, unfortunately, in a most devastating and tragic way, refuted this mistaken notion. For, it is precicely the nation which has excelled itself in the exact sciences, the humanities and even in philosophy and ethics, that turned out to be the most depraved nation of the world, making an ideal of murder and robbery, etc. Anyone who knows how insignificant was the minority of germans who opposed the hitler regime, realizes that the german cult was not something which was practiced by a few individuals, but had embraced the vast majority of that nation, who considered itself the super race, etc. Surely it is unnecessary to elaborate on this at greater length.

With all good wishes, and

With blessing,

דברים היוצאים מן הלב - נכנסין אל הלב

By the Grace of G-d 16th of Shvat, 5724

Dr. c\o Rabbi Moshe Feller 1404 Washburn Ave. N Minneapolis, 11, Minn.

Blessing and Greeting:

It was a pleasure to meet you at the Farbrengen, and it was gratifing to receive regards from you subsequently through Rabbi Moshe Feller. Recently, he also informed me that you addressed a gathering at the home of the Nemtzovs, at which you gave your immpressions of your visit here, and stimulated your audience toward greater activity to strengthen Yiddishkeit in your comunity in general, and the work of the Regional Merkos Office in particular. I understand that you spoke, as our Sages said, with "words coming from the heart", and I therefore hope that htey have penetrated the heart and have found fertile soil to take root and produce good results.

Although I have not heard from you since our meeting, I trust that this will also come eventually, for there is really no substitution for one's own immpressions when deliverd personally, rather than through a second party, even if it is an eyewitness account.

At any rate, I wanted you to know that I was very gratified to receive yor regards, as well as the report about the said meeting."

Now that we are in the weekly portion of Mattan Torah, we can all draw inspiration from it, as indeed we ought to, in accordence with the teaching of the Old Rebbe, author of the Tanya and the Shulchan Aruch, that the weekly portion of the Torah should be a source of timely inspiration and instruction to every Jew, in all his affairs of that week. Mattan Torah has the furthur significance in that it has to be regarded and accepted as a new experience every day. This is also evidenced from the Brocho over the Torah which we make every morning in our morning prayers חוות חתורת – in the present tense. As you know, our Sages declared that the words of the Torah should be as new every day.

One of the basic messages of the Ten Commandments is contained in the fact that thay begin with "I am", etc. i.e. the profound principle of monotheism, which in itself was a tremendous revolutionary idea

תשורה משמחת נישואין

ש - ט -מרות להאיר:

By the Grace of G-d 12th of Shevat, 5734 Brooklyn, N.Y.

To the students of Camp Gan Israel

Greeting and Blessing:

I was pleased to receive a report of recent activites, and may G-d grant that you should go from strength to strength in all matters of Torah and Mitzvoth.

I trust that you observed in a suitable manner the auspicious day of Yud Shevat, the Yahrzeit of my father-in-law of saintly memory, about whose life and work you surly know. You must also have been told how much he had devoted himself to the Torah education of Jewish boys and girls in all parts of the world, and how much he had hoped and prayed that each and every one of you, boy or girl, would be a "shining light" to permeate not only your own selves with the light of Torah and Mitzvoth, but also to spread this light in your surroundings.

I hope, therefore, that the inspiration of Yud Shevat will be with you throughout the year, and will stimulate you to an ever growing measure of devotion and diligence in your studies of the Torah and fulfillment of the Mitzvoth with Hiddur, bearing in mind that the purpose of the Torah study is the observance of the Mitzvoth in the daily life.

With blessing,

M. Schneerson

- 4//17-

כי לא מחשבותי מחשבותיכם

By the Grace of G-d 22nd of Elul, 5730 Brooklyn, N.Y.

Mrs. 1601 Spring Vally Rd. Golden Vally, Minn. 55422

ה ח – מופח על מנת להמפיח

B.H. 21st of Sheva 5729 Brooklyn, N.Y.

Dr. School of Public Health Universary of Minnesota Minneapolis, Minn.

Sholom uBrocho:

Thank you very much for your correspondence and enclosures. I am particularly appreciative of your thoghtfulness in sending me the enclosures, for, obviously, they are a source of true gratification to me.

I need hardly add that I was also very pleased to read the copy of yor article to the Commentary. (If Rabbi Krinsky had taken a liberty in showing it to me, we will keep it confidential.) Knowing you, and not underestimating your influence, I will apply to your article a paraphrase of the saying of our Sages, "more than is written there still remains to be said."

May I also add a further point, and I believe an essential one, to the explanations mentioned in your article as to how you and Mrs. Green and your children have found the true path in life. It is that the Supreme Providence has chosen you to be special messengers to bring the word of G-d to those circles where others could not have been acsses to, or at any rate, could not have had the same effectivness and success. I am reffering to the academic and scientific circles which wield considerable influence on Jewish youth, particularly in this day and age. More specificly - on young men and woman going into scientific careers, who are yet to establish familieis of their own. In other words, they represent not individuals but family units, and the beneficiaries will become benefactores, in the way of a chain reaction. This, indeed, is also what you have in mind, as I see from yor letters. To use a much used phrase, our living in the "Jet age," I hope and pray that your influence be swift and far-reaching, and that you bring it about in joy and gladness of heart.

Wishing you particular Hatzlocho on your overseas trip, especially in London,

With Blessing,

M. Schneerson

בתי"ק

25 biseigx biss

25,018. Wille. Biss

25,018. Wille. Biss

25,018. Wille. Biss

175,01. Will. Biss

175,01

Blessing and Greeting:

I received regards from you through your husband Dr. Velvel Greene, who also told me of your present frame of mind. And while this is quite understandable, it is necessary to bear in mind that the ways of G-d are inscrutable, but always good, since He is the Essence of Goodness, and it is in the nature of the Good to do good-however difficult it may sometimes seen to comprehend. Yet it is not at all surprising that a human being should not be able to understand the ways of G-d; on the contrary, it is quite easy to see why a human being should not be able to understand the ways of G-d, for how can a created being understand the creator? We must, therefore, be strong in our trust in G-d, and let nothing discourage us or cause any depression, G-d forbid. As a matter of fact, the stronger the Bitochon in G-d and in His benevolence, the sooner comes the time when this becomes plain even to human eyes. You should therefore be confident that G-d will eventually fulfill your heart's desire for good, as well as that of your husband, to be blessed with additional healthy offspring.

Your husband's activities and contribution to the strengthening and spreading Yiddishkiet, as well as your share in it, will stand you in good stead to hasten that time.

In as much as we are now in the auspicious month of Elul, I trust you surely know the explanation by the Alter Rebbe, author of the Tanya and Shulchan Aruch, of the significance of this month. He explains it by means of an illustration of a king returning to his residence, when all the people of the city turn out to welcome the king in the field. At such a time, everyone may approach to the king, even dressed in work clothes, etc... to present a personal petition to the king, while the king accepts each petition graciously and grants the request. Such is also the period of the month of Elul – a time of especial Divine grace and mercy.

May G-d grant that this be so also with you and all yours, in the midst of all our people Israel.

Wishing you and yours a Kesivo v'Chasimo Tovo,

With blessing,

M. Schneerson

לפנינו איזה דפים (הקשורים בזמן זה כולל השבע ברכות) מ״היום יום״ של רבינו אשר ציין בכתי״ק עה״ג המקור לפתגם וכו׳.

היום יום... תיושיג יא שנק יום ראשון חופש: בשלח, פרשת ראשונת עם פירש"י. תהלים: סיסה. חניא: פרק כ. וחנה . . כו' וכאפס מסים. רער טדר פון טפן הויכט זיך פן מים פורה חני, שון דפם ופנט מען זאר נענעל וואסער אפילו בירים. דאם ושנם פען זאר נפנעל וואפער אפילו כירים. פרטחת ווצרום כל הטומאות שבעולם זיינען ניט שטטא . דעם טורת אני פון א אירען. ער פען זיין א חסר קרום מורת אני בלייבט נאנץ. ה'חש"ג יב שבט יום שגי שיעורים. חומש: בשות, שני עם פירש"י. תחלים: סויטח. יבוי ודקות יותר, חגיא: כי התחוות של השכל וההחפעלות שני שולמות הם: עולם עד וטיושה. עולם רותה וטבוהל, ואת היא עבורת האדם לחברם בי להיות לאחרים. ואו חבהלת נחפבת לשאיפת, וחשכל לטורה דרך בחיים של עבודה ופועל. ระชาก 🦾 👸 יג שכס יום שלישי שיפורים. חומש: בשלח, שלישי עם פירש"י. חלים: סטרעא. חניה: אבל עשר . . . עניני העולם. וניא: שבל צפו ... עניני העולם. יא"צ - ביום המיתה אמילו בשנה הששונה, ואפילו בשיום הקבורה רחוק פיום הפיתה העולם. מיל סענה הע"צ לאאופו"ר בהיותו כבן שבע: החפר ויתרון הסעלה אשר האוקים עשה את האום ישר לילוית הנולר בקומה וקופה חוא. דתוב שתולך על האוץ מכל פקום הוא רואה את השמים, לא כן בחולך על ארכע ראינו רואה אלא את הארץ. יר שבט יום רביעי

שיצורים. הומש: בשלה, רביעי עם פירש"י. תהלים: עביעו, תניא: פרק כא והנה . . יצם נבואחם. במנחה א"א וחנון. צוא כ"ק אבותינו רבותינו הקרושים, אין, לבר דער

א כ"ק אבותינו רבותינו הקרושים, איו, לכד דעי ענין פון התעוררות רחסים אויף די מקושרים, נעווען א אבורה פוז דערסטצעו בינו לבין עדמו די מקושרים. און אריינטראכטעו בענין אהבתם והתקשרותם פסים המנים, וושם רשם או מעורר די כחות פניסים פון דעם וושם ס'פראכט ווענען עם, ווי מיר ועמצן במוחש, או פיקוקט שטפרק אויף איינעם פוז ער אקוק שון, ווייל די הכסה פניסית איז מעורר דעם עצם הנפש, אוז אווי איז אויך אין דעם פת המחשבת.

יד שבט: לחפץ. אי מ״ח צט

טו שבט: לשמוטקין. חי אלול צט.

טז שבט: כל היוצא למלי ב״ד. רסא.

יז שבט: אחש״פ רצו

יח שבט: התמים ב' מז.

יט שבט:

כ שבט: רשימותי.

כא שבט: לשמוטקין. כ״ז מ״ח צ״ז.

והיו עיניך רואות את מוריך

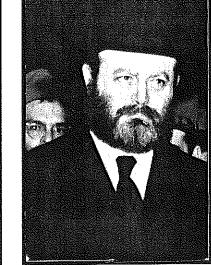
לקט תמונות מרבינו אצל חתונות אנ"ש משנים עברו

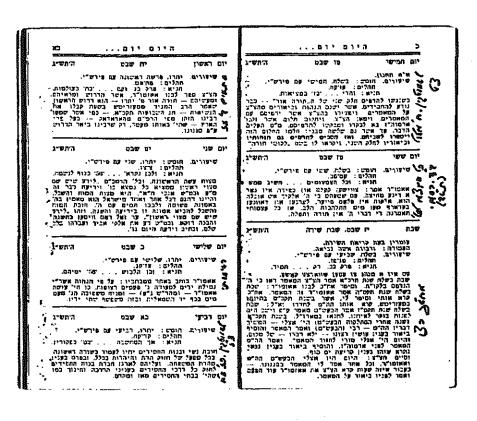

ונוכה זעהן זיך מיטץ רכיץ דא למטה .. והוא יגאלעי!!!

בהמשך לה"היום יום" די"ד שבט, מצאנו לנכון להעתיק שיחה זו:

צווישען די ענינים וואס דער רכי האט דערציילט בנוגע די הנהגות פון רבותינו נשיאנו, האט ער אויך דערציילט, אז כא די רביים איז געווען א סדר מזמן לזמן צו מתכונן זיין זיך און דערמאנען זיך אויף זייערע מקושרים, און אריינטראכטען זיך אין זייער התקשרות צו זיי, וואס דאס האט געפועלט כמים הפנים אל הפנים און ארויסגערופען די התקשרות בתוספת שאת ויתר עוז, כא די וועגען וועלכע זיי האבן געטראכט.

און דער רבי האט מסביר געווען מיט א דוגמא, אז בשעת מען איז זיך מסחכל אויף איינעם, אפילו מאחוריו, איז כאטש יענער זעהט עס כלל ניט, פונדעסטוועגן פועלט עס אויף אים ער זאל געבן א קוק צוריק, ניט וויסענדיק וואס דאס איז געווען.

mariana

סיום על מס׳ קידושין

לפנינו קטע גוכתי"ק משיחת כ"ף מנ"א ה'שי"ת - סיום על מס' קידושין שכתב רבינו מעל"ד של ההנחה.

ולכאורה יש להקשות ע"ז, דהנה אי' בפ"ק (כמ,ב) הוא ללמוד ובנו <u>ממולח</u> ללמוד בנו קודם. משא"כ הוא ללמוד וזר ממולח ללמוד – הוא קודם. והמעם לחילוק זה (הל' ת"ת לאדה"ז פ"א ה"ז) כי כשבנו לומד תורה בהשתדלותו, ה"ז כאילו גם הוא בעצמו לומד, משא"כ בזר. ועפ"ז הרי כשמניח כל האומנות ומלמד את בנו רק תורה, הרי גם האב לומר, והלימוד הוא ע"מ שיעשו אח"כ את זו התורה שלומד קרדום לחפור וא"כ הוא אופן האסור כי מאי נפק"מ בהבזיון, מי המבזה אותה ע"י שעושה אותה אח"י קרדום. ובתחלת לימודו של האב יודע כבר האב שיעשנה קרדום.

אבל – אינו, כי זיל בתר מעמי': דמתי יש לכזיון – כאשר המתפרנס מהתורה ולכן אין לנו לדון אלא ע"ד הבן שהוא המתפרנס והוא הרי למר והבן הרי למר בתחילב בהיתר לשמה וס"ל.

וע"פ כ"ז יבאורו כל הקושיות הנ"ל. דהנה כנ"ל משנה מדברת בענינים כליים וברייתא גם בפרטיים, וגם בנדו"ד

מכתב לחתונה

לפנינו מכתב ע"ד חתונה, שנדפס **בשינויים** באג"ק רבינו (ח"ה ע' רלד), ומשום חביבותא דמילתא נדפס כאן צילום עם ההגהות בגוכתי"ק.

עם בייג מוים ארורן שרן ברוט לל נורים אדר הבעילן

ותניץ הזה כרכותי ברכם מול מוד מל מוב מל מוב ושיחיי בסעה מובה ומוצלחת ובנו ביח ביטראל על יסורי החורת והמאות כמבוצר בתורת המסירות וכמור ביחד עם ווגתו שיחיו יראו סהם ומשאר ללבריתם היישים-ישית הלה רוב נחת אידישן נחת הסידישן נחת

בברכח מול טוב מול טובן

De Min (Sin) Marke !

ליש להעיק בקיצור נטרץ סשים הה בנשואי אי משר בכלל הנה בעדות השנים, א) שהעיות הוא ומא ענין של בירור, וכמו עוים המירים על פל כל על בירור, וכמו עוים המירים על פלוני לעגמר דינו בבשר באופן כד, ב) עוות שהם תנאי ההמירים על פלוני לעגמר דינו בבשר באופן כד, ב) עוות שהם תנאי הוא אינו במים הקבים שהו ערין, הנה גם בוח שני אופנים, א) שהם רק העידם על פענין זה, או בהכד גיים חלק-מהמאישים, ובירון "הענינים מיחף להקביה במעיה, ובערורה היוניא הוא העייי היות לעשר שותון להיות לעשר שותון להיות בעמו אינו של אינו עשה שותן בחות בזה בנון להיות נעשה שותף במעיב, ביון שהוא למעלה מהבריאה ומציאותה, ומכחיל.

(11.11.17)

תשורה משמחת נישואון

כתי"ק בענין חתונת רבינו

לפנינו צילום מהגהות רבינו על שיחת י"ג שבט תשי"א בענין נשמות רבותינו נשיאנו הבאים לחתונה.

או בתה אויף דער התונה (התונת כ"ק ברבו"ר סלים"ב) הגם דער רבי ניואני, או בעת שמחת נסמאין, קומדן נסטות האכות פון לולם השכה, בין ג' דורות לפפרל אין בכל 200 ישראל, און פראק כן דואם מערעף און מער, און האם אויסגיות כינם אלע רביים בינ נים נירערינט, ועבסשה אין (יפון שלבן) (יפום ליפון אורים) (יפום ליפום לי ווי באלד דער רבי האם יעכולם מער נים בירעכינם, דכבם איז יוד טבם 347 CCS @2X3N3 1 לשין רבי אורה בבים-בה וואם דארת בה האפיני עם פופן של בעופים לפור ב המב מיך א היפוס המד ביו דעם אלטין רבי דוי באלד או דער רבי האט פער בים נלרעבינב היינט אין דאך באך א המשך בר היינט אין דאך באד א המשך בר בים נלרעבינב היינט אין דאך באך א המשך בר יריד הבט -רער מאמר היוטבת בגנים אין דהד מַרַבּנּם בַּאַב איך/ בּיּתְּעִדם בין דעם בעט"ם. בּיֹּבּ איני לו איני לו היים או מילה מכונה היים אונים לו היים לו אינים או או אינים דער בעש"ם האם ניואנס או ער פאם גיקענם עולה ייין בשהההסיפה אורי 21. 376 15 ווי אלי' הנביא,נאר ער האם נידואלם דורך ביין דעם ענין פון ואל עפר תסוב. ולכאורה ווי באלד אז עם איז פראנען א פעלה אין דעם ענין פרן ואל עפר תסוב, (b) צי דען האט אלי" הנביא"ן גיפעלם די סליכות ? כאר דער ענין איו,או די סליטות אין יעדער ואך איו,ער זאל אויספירין <u>זיין</u> ענין, רואס <u>ער</u> דארף אריפסאן. כסילא ציד פרבן, אול אלי הנביא סצר זיין עבין שוואס ער האם נירארפט אריפטאן, האם ער בירארפט עולה ויין בסערה השטיטה, בגן דאס/אין/ ויין טליפות" רער בעט"ט פצר דיין ענין וואס ער הגם בירארפט. אריפסאן;האט נידארפט רטרכגיין דעס ענין פרן ואל עפר תשוב אהם דמס/איו) ויין 17644 JAZ 622 64 ל דער ענין פון אלי הנביא אין שבשבשל קופען אויף א ברית פלה, עם בבל קוסען פּפּ פסת באיינאכט, סציל זיין רב המנרכא סבא -די ביים איז בבד, אז צר א בשם ארן פסח באיינאכס, קומס ער און א ברף, ארן אויף מציל ויין, בכנוקים, איו JUN 2/5 IN VE בי מטום כברדם סל-בדיקים שרתם ער זיך אניאין א גוף,דערפים רבעהם למד-רעכטי, רואם עם סטרים או אלר האם בים ניקענם קוסען בו רטב"י צבולאירוא,ווייל פו אות ביצור פארשאן הבאה אם בים ניקענם הבאר פאר או פאר פאר כא פאר

מקפיד להביא מתורותיהם של כל הרביים

ידוע אשר במאמרי "באתי לגני" דיום ההילולא יו"ד שבט ביאר רבינו בכל מאמר פרק אחד מהמשך ההילולא "באתי לגני" ה'שי"ת, וכן הביא ענין מכל אחד מרבותינו נשיאנו. לפנינו צילום מעלה גכתי"ק רבינו (שנמסר ל"מניחים") בו רושם את המראי מקומות לתורת רבותינו נשיאנו שהובאו במאמר "באתי לגני" ה'תשכ"ה, המיוסד על פרק ט"ו של ה"המשך" דיו"ד שבט ה'שי"ת.

> ورورين وعلى ورد درد مرد وورد المردرين م و بردن ایم دورم را ایک . به و بردن ایم دورم را ایک .

שהחיינו בהלק"ג שויו"ט

בשיחת יום א' פ' במדבר כ"ה אייר תש"ג בהכינוס העולמי דנשי ובנות חב"ד תחיינה, ביאר רבינו ע"ד המעלה דנשי ישראל ובנוגע ליום השבת עצמו אודות הדלקת נש"ק, וזלה"ק: "וכנהוג בכל בתי ישראל שהדלקת נרות שבת נעשית ע"י הנשים, וכן הבנות, שבהגיען לכלל הבנה מדליקות בעצמן ומברכות על נר שבת ויו"ט (כמדובר כמ"פ)", ושם בהערה 38: " . . ולכן כדאי ונכון שיתחילו להדליק בפעם הראשונה ומוסיף בכתי"ק: ותיכף בחה"ש, שאז יברכו שהחיינו גם על התחלת קיום מצות הדלקת נר יו"ט ושבת", ומוסיף בכתי"ק והמהדרות להתחיל כש"ק הקודמת – יקנו להן שמלה חדשה.

> שאו יברכו שהחיינו גם על התחלת קיום מצות הולקת נר ידים ושבת. ול, אל דן ול (36) לקריש חט"ו עי 168 ואילך. וזי"ו עי 146 ואילך. ועוד.

פנ) ראת שריע ארה"ו שם סרמ"ב ס"ב.

אצדם שמותר להן לקיים ולברך על מצוות עשה שהומן גרמא (שודע אדהיו אורח סייו)

calquit

נסיעה לירח

לפנינו קטע מכתבה שנכתבה ע"ד נסיעה לירח, עם הגהות בגכי"ק. רבינו הוסיף [ע"פ הסדר]: and the capsul וכל מה שבתוכה כולל. התנאים בחלל הם שונים [ע"פ הסדר]: and the capsul בתכלית מאשר ע"פ האדמה — כולל התנאים בתוך המשברי [המעיף?] — ורק קצתם ידועים ולא כולם וכו' וכו' — צ"ל זהירות יתרה ובתכלית האפשרי ואין להתחשב שתעלה בטרחא מרוכה והוצאות גדולות וכו' כו'. מהיר → לטלפן לפרופ' גרין שי' קודם שידפיםו זה ולשאלו (כשמי) היש לו מה להעיר בכ"ז בפרמ.

A CARAM

Further in conjunction with the dictum of the Basi Shem Tow that everything that happens can be utilized to help a Jew understand how to serve Hashem, there is another feature of the recent moon flight that is instructive. The scientist who planned the capsule went to great lengths to ensure that the astronauts would be as free of bacteria as humanly possible. Even though these astronauts were healthy to begin with and lived healthy lives up to the present with all the hormal bacteris around them. Monether less, it was felt that since thay were travelling to a place where men had never been before, extra precautions had to be taken that even the ordinary bacteria, that under normal conditions presented no threat or danger, in these new circumstances they should be reduced to a minimum. So likewise a Jew in his day-to-day spiritual life must realize that each new day brings a new environment, new circumstances and new opportunities that never existed before for that individual. As such, each Jew must not be content that he has reached a certain level of ridding himself of "harmful bacteria." It may be he has been a "healthy" Jew up to now and today he is in good spiritual "condition." However, tomorrow brings the unknown and we must be prepared in every way possible. The way to ensure this is never to be satisfied with one's "status quo" but one must improve oneself every day and go from "strength to strength" until one has destroyed every trace of the "spiritusl" Jaw's spiritual iliness.

סוכה – ז' טפחים ומשהו

לפנינו צילום גכתי"ק מ"הערות" ו"מראי מקומות" שערך רבינו על מאמר א' של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע, בו דיבר ע"ד המשנה שסוכה צ"ל לכה"פ ז' טפחים. מוסיף בהמאמר: ומשהו. רבינו כתב בה"הערות ומ"מ" [המקור – וטעמו – של ה"משהו"]: ז' מפחים ומשהו: כן הוא בכ"מ וראה סוכה מז, סע"ר מוש"ע או"ח סתרל"ר. אגה"ק ס"י וצ"ע (ולכאורה המשהו מוכרח, כי גברא באמתא יתיב ושלחגו מפח – ומפח במפח לא עייל). ובדף נפרד כתב: בהערה דע"ר [דעל דבר] ז"מ [ז' טפחים] ומשהו להוסיף אחר התיבות "לא יתיב": ולהעיר מסוכה (ה, א) פחות שבכלים מפח.